

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک

برای دریافت قانون های بیشتر به پایگاه خبری تحلیف مراجعه کنید

www.tahleif.ir

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک در خصوص فروش، فحشاء و هرزه نگاری کودکان (مصوب ۱۳۷۹/۳/۴ برابر با ۲۵ مه ۲۰۰۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد)

مصوب ۱۳۸۶/۰۵/۰۹

برای دانلود فایل پی دی اف قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک اینجا را کلیک کنید

ماده واحده –

به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک درخصوص فروش، فحشاء و هرزه نگاری (مصوب ۱۳۷۹/۳/۴ هجری شمسی برابر با ۲۵ مه ۲۰۰۰ میلادی مجمع عمومی سازمان ملل متحد) به شرح پیوست ملحق شود و اسناد آن را نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع نماید.

تبصره ۱ –

مسئولیت پیگیری اقداماتی که طبق این پروتکل بر عهده دستگاههای اجرایی است و نیز تنظیم گزارش اقدامات یاد شده بر عهده وزارت دادگستری می باشد.

بسم الله الرحمن الرحيم

پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک درخصوص فروش، فحشاء و هرزه نگاری کودکان (مصوب ۱۳۷۹/۳/۴ برابر با ۲۵ مه ۲۰۰۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد)

کشورهای عضو این پروتکل:

با توجه به اینکه جهت دستیابی بیشتر به اهداف کنوانسیون حقوق کودک و اجراء مفاد آن، به ویژه مواد (۱)، (۱۱)، (۲۱)، (۳۲)، (۳۳)، (۳۴)، (۳۵) و (۳۶)، اصلح است اقداماتی را که کشورهای عضو به منظور تضمین حمایت از کودک در برابر فروش، فحشاء و هرزه نگاری کودکان اتخاذ می نمایند، توسعه یابد.

همچنین با توجه به اینکه کنوانسیون حقوق کودک، حق کودک را برای حمایت شدن در برابر استثمار اقتصادی و انجام هر کاری که ممکن است زیانبار بوده یا خللی در تحصیل کودک وارد آورد یا به

سلامتی کودک یا رشد جسمی، ذهنی، روحی، اخلاقی یا اجتماعی او آسیب رساند، به رسمیت شناخته است.

با نگرانی شدید از روند رو به افزایش و قابل توجه قاچاق کودکان با هدف فروش، فحشاء و هرزه‌نگاری کودکان.

با نگرانی عمیق از توريسم جنسی گسترده و در حال تداوم که به‌ویژه کودکان در برابر آن آسیب پذیر می باشند، به‌گونه‌ای که این امر به‌طور مستقیم فروش، فحشاء و هرزه‌نگاری کودکان را افزایش می دهد. با اذعان به اینکه تعدادی از گروه‌های آسیب پذیر خاص، از جمله دختر بچه‌ها، در معرض خطرات گسترده تر استثمار جنسی قرار دارند و اینکه دختر بچه‌ها به‌گونه نامناسبی در میان استثمار شدگان جنسی نمود پیدا می کنند.

با نگرانی از دسترسی روبه رشد به هرزه‌نگاری کودک در اینترنت و دیگر فناوری‌های در حال گسترش و با یادآوری کنفرانس بین‌المللی مبارزه با هرزه‌نگاری کودک در اینترنت (وین ۱۳۷۸ هجری شمسی برابر ۱۹۹۹ میلادی) و به‌ویژه بیانیه پایانی آن که خواستار آن شده که تولید، توزیع، صدور، انتقال، ورود، تملک ارادی و تبلیغ هرزه‌نگاری کودک در سطح جهانی جرم محسوب گردیده و بر اهمیت همکاری و مشارکت نزدیک تر میان دولتها و صنعت اینترنت تأکید نموده است.

با اعتقاد به اینکه محو فروش، فحشاء و هرزه‌نگاری کودکان با اتخاذ راهبرد جامعی که به عوامل دخیل از جمله توسعه نیافتگی، فقر، نابرابری اقتصادی، ساختار اقتصادی – اجتماعی ناعادلانه، اختلالهای خانوادگی، فقدان آموزش، مهاجرت از روستا به شهر، تبعیض جنسی، رفتار جنسی غیر مسئولانه بزرگسالان، رفتارهای سنتی زیا نبار، منازعات مسلحانه و قاچاق کودکان می پردازد، تسهیل می گردد. با اعتقاد به لزوم تلاش برای ارتقاء آگاهی‌های عمومی به‌منظور کاهش تقاضا برای فروش، فحشاء و هرزه‌نگاری کودکان و همچنین با اعتقاد به اهمیت تقویت مشارکت جهانی میان تمامی عوامل و بهبود اجراء قوانین در سطح ملی.

با در نظر گرفتن مقررات اسناد حقوقی بین‌المللی مربوط به حمایت از کودکان، از جمله کنوانسیون لاهه در زمینه حمایت از کودکان و همکاری در خصوص احترام به فرزندخواندگی میان کشوری؛ کنوانسیون لاهه در خصوص ابعاد مدنی ربودن کودک در سطح بین‌المللی؛ کنوانسیون لاهه در خصوص صلاحیت، قانون حاکم، تشخیص، اجراء و همکاری در مورد مسئولیت والدین و اتخاذ اقداماتی برای حمایت از کودکان و کنوانسیون شماره (۱۸۲) سازمان بین‌المللی کار در خصوص ممنوعیت و اقدام فوری برای محو بدترین اشکال کار کودک.

با دلگرمی از حمایت وسیع نسبت به کنوانسیون حقوق کودک که بیانگر تعهد گسترده‌ای است که برای ارتقاء و حمایت از حقوق کودک وجود دارد.

با اذعان به اهمیت اجراء مفاد برنامه عمل برای جلوگیری از فروش، فحشاء و هرزه‌نگاری کودکان و بیانیه و دستور کار اتخاذ شده در کنفرانس جهانی علیه استثمار جنسی تجاری کودکان که از تاریخ پنجم لغایت نهم شهریور ماه ۱۳۷۵ هجری شمسی (۲۷ لغایت ۳۱ آگوست ۱۹۹۶ میلادی) در استکهلم برگزار شد و دیگر توصیه‌ها و تصمیم‌های مربوط به نهادهای بین‌المللی ذی ربط.

با توجه به اهمیت سنت‌ها و ارزشهای فرهنگی هر یک از ملتها برای حمایت و رشد هماهنگ کودک، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ .

کشورهای عضو، فروش، فحشاء و هرزنگاری کودکان را به‌گونه‌ای که در این پروتکل پیش‌بینی گردیده است، ممنوع خواهند ساخت.

ماده ۲ .

از نظر این پروتکل:

الف – فروش کودکان به هرگونه عمل یا معامله‌ای اطلاق می‌شود که به‌وسیله آن، کودک توسط شخص یا گروهی از اشخاص به‌منظور سودجویی یا هرمنظوری به دیگری انتقال داده شود.

ب – فحشاء کودک به استفاده از کودک در فعالیتهای جنسی به‌منظور سودجویی یا هرمنظور دیگری اطلاق می‌شود.

پ – هرزه‌نگاری کودک به هرگونه نمایش کودک درگیر در فعالیتهای واقعی یا مشابه سازی شده آشکار جنسی، با هر وسیله یا هرگونه نمایش اندام جنسی کودک برای اهداف عمدتاً جنسی اطلاق می‌شود.

ماده ۳ .

۱ – هر کشور عضو حداقل از تحت پوشش قرارگرفتن کامل اقدامات و فعالیتهای زیر به موجب حقوق جزایی یا کیفری خویش اطمینان حاصل خواهد نمود، خواه این جرایم در سطح داخلی یا فراملی، یا بر مبنای فردی یا سازمان یافته صورت گرفته باشد:

الف – در زمینه فروش کودکان به‌گونه‌ای که در ماده (۲) تعریف گردید:

(۱) – عرضه، تحویل یا پذیرش کودک به هر وسیله، به منظور :

(الف) – استثمار جنسی از کودک.

(ب) – انتقال اندام کودک برای کسب سود.

(پ) – به کارگیری کودک در کار اجباری.

(۲) – توافق غیر ارادی نامناسب، به صورت یک واسطه، به منظور فرزندخواندگی کودک با نقض اسناد حقوقی بین‌المللی حاکم در مورد فرزندخواندگی.

ب – عرضه، ابتیاع، تحصیل یا تدارک کودک به‌منظور فحشاء کودک به‌گونه‌ای که در ماده (۲) تعریف گردید.

پ – تولید، توزیع، انتشار، ورود، صدور، عرضه، فروش یا مالکیت هرزنگاری کودک برای مقاصد فوق به‌گونه‌ای که در ماده (۲) تعریف گردید.

۲ – با رعایت مقررات قانون ملی یک کشور عضو، همین امر در مورد کوشش برای مبادرت به هر یک از این اقدامات و همدستی در جرم یا مشارکت در هر یک از این اعمال خواهد گردید.

۳ - هر کشور عضو این جرایم را با کیفرهای مقتضی که ماهیت خطرناک این جرایم را در نظر گیرد، قابل مجازات خواهد ساخت.

۴ - هر کشور عضو در صورت اقتضاء با رعایت مقررات قانون ملی خود، اقداماتی را درخصوص ایجاد مسئولیت اشخاص حقوقی در زمینه جرایم مذکور در بند (۱) این ماده به عمل خواهد آورد. با رعایت اصول حقوقی کشور عضو، این مسئولیت اشخاص حقوقی ممکن است کیفری، مدنی یا اجرایی باشد.

۵ - کشورهای عضو کلیه اقدامات حقوقی و اجرایی مقتضی را به عمل خواهند آورد تا اطمینان حاصل شود که کلیه افراد دخیل در فرزند خواندگی کودک، طبق اسناد حقوقی بین‌المللی حاکم اقدام می‌نمایند.
ماده ۴ .

۱ - هر کشور عضو چنانچه جرایم در قلمرو یا کشتی یا هواپیمای ثبت شده در آن کشور روی دهد اقداماتی را که برای احراز صلاحیت قضایی خویش در مورد جرایم موضوع بند (۱) ماده (۳) که ممکن است ضروری باشد، به عمل خواهد آورد.

۲ - هر کشور عضو می‌تواند اقداماتی را که ممکن است برای احراز صلاحیت قضایی خویش در مورد جرایم موضوع بند (۱) ماده (۳) ضروری باشد، در موارد زیر به عمل آورد:

الف - چنانکه متهم مورد ادعا تبعه آن کشور یا شخصی باشد که در قلمرو آن اقامت دایم دارد؛
ب - چنانچه قربانی تبعه آن کشور باشد.

۳ - همچنین هر کشور عضو چنانچه متهم مورد ادعا در قلمرو آن کشور حضور داشته باشد و براساس اینکه جرم توسط یکی از اتباع آن روی داده است وی را به دیگر کشور عضو مسترد نکند، اقداماتی را که ممکن است برای احراز صلاحیت قضایی خویش در مورد جرایم فوق‌الذکر ضروری باشد، به عمل خواهد آورد.

۴ - این پروتکل هیچ‌گونه صلاحیت کیفری اعمال شده طبق قانون داخلی را نفی نمی‌نماید.
ماده ۵ .

۱ - چنین تلقی می‌شود که جرایم موضوع بند (۱) ماده (۳) به عنوان جرایم قابل استرداد در هر معاهده استرداد موجود میان کشورهای عضو، اضافه شده و در هر معاهده استرداد که در آینده میان آنها منعقد می‌شود، طبق شرایط مندرج در آن معاهدات به عنوان جرایم قابل استرداد اضافه خواهد گردید.

۲ - اگر کشور عضوی که استرداد را مشروط به وجود معاهده می‌کند، درخواستی را برای استرداد از سوی کشور عضو دیگری که هیچ معاهده استرداد با آن ندارد دریافت کند، می‌تواند این پروتکل را به عنوان مبنای قانونی برای استرداد در ارتباط با چنین جرایمی مدنظر قرار دهد. استرداد تابع شرایطی خواهد بود که قانون کشور خوانده در نظر گرفته است.

۳ - کشورهای عضو که استرداد را مشروط به وجود معاهده نمی‌کنند، چنین جرایمی را با رعایت شرایطی که توسط قانون کشور خوانده در نظر گرفته است، به عنوان جرایم قابل استرداد میان خود به رسمیت خواهند شناخت.

۴ - با جرایم مزبور به منظور استرداد مجرمین میان کشورهای عضو به‌گونه‌ای برخورد خواهد شد که گویی این‌گونه جرایم نه تنها در مکان وقوع جرم، بلکه در قلمرو کشورهای که لازم است صلاحیت قضایی خود را مطابق ماده (۴) احراز نمایند، ارتکاب یافته است.

۵ - اگر درخواست استرداد درخصوص جرایمی باشد که در بند (۱) ماده (۳) تشریح شده است و اگر کشور عضو خوانده بر مبنای ملیت متخلف وی را مسترد نمی‌کند یا نخواهد کرد، آن کشور اقدامات مناسبی را جهت ارجاع موضوع به مراجع صالح خویش به‌منظور پیگیری قضایی، اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۶ .

۱ - کشورهای عضو بیشترین مساعدت را در ارتباط با اقدامات تحقیقاتی یا کیفری یا استرداد در زمینه جرایم مندرج در بند (۱) ماده (۳)، از جمله مساعدت به‌منظور به‌دست آوردن شواهد موجود که برای جریان دادرسی مذکور ضروری است، به یکدیگر ارایه خواهند نمود.

۲ - کشورهای عضو تعهدات خویش به موجب بند (۱) این ماده را طبق هر معاهده یا ترتیبات دیگری درخصوص مساعدت حقوقی دوجانبه که ممکن است میان آنها وجود داشته باشد، به عمل خواهند آورد. کشورهای عضو ضرورت عدم وجود چنین معاهدات یا ترتیباتی، طبق قوانین داخلی خویش به یکدیگر مساعدت خواهند نمود.

ماده ۷ .

کشورهای عضو با رعایت مقررات قوانین ملی خویش، موارد زیر را انجام خواهند داد:

الف - در صورت اقتضاء، اتخاذ اقداماتی به منظور ضبط و مصادره موارد زیر:

۱ - کالاهایی مانند مواد، دارایی‌ها و دیگر ابزارآلاتی که جهت ارتکاب یا تسهیل جرایم موضوع در این پروتکل مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

۲ - عایدات ناشی از این گونه جرایم.

ب - اجراء درخواستهای کشور عضو دیگر برای ضبط یا مصادره کالاها یا عایدات موضوع جزء (۱) بند (الف) فوق.

پ - اتخاذ اقداماتی به منظور تعطیل نمودن اماکنی که برای ارتکاب چنین جرایمی مورد استفاده قرار گرفته‌اند، به صورت موقت یا برای مدت معین.

ماده ۸ .

۱ - کشورهای عضو به منظور حمایت از حقوق و منافع کودکان قربانی اعمال ممنوع شده به موجب این پروتکل در تمامی مراحل رسیدگی کیفری، اقدامات مقتضی را به‌ویژه از راههای زیر به عمل خواهند آورد:

الف - به رسمیت شناختن آسیب پذیری کودکان قربانی و تصویب تشریفات به منظور شناسایی نیازهای خاص ایشان، از جمله نیازهای خاص ایشان به عنوان شواهد.

ب - آگاه نمودن کودکان قربانی از حقوق، نقش و حوزه عمل ایشان، زمانبندی و پیشرفت مراحل رسیدگی و وضعیت موارد تحت بررسی آنها.

پ – فراهم نمودن زمینه ارایه و مورد توجه قرار گرفتن دیدگاهها، نیازها و نگرانی‌های کودکان قربانی در روند رسیدگی در چهارچوبی منطبق با آیین دادرسی قانون ملی، در صورتی که منافع شخصی ایشان تحت تأثیر قرار گرفته باشد.

ت – فراهم نمودن خدمات حمایتی مقتضی برای کودکان قربانی در تمامی مراحل رسیدگی حقوقی.

ث – در صورت اقتضاء حمایت از امور خصوصی و هویت کودکان قربانی و اتخاذ اقداماتی طبق قوانین ملی جهت اجتناب از انتشار نابجای اطلاعاتی که می‌تواند موجب شناسایی کودکان قربانی شود.

ج – در موارد مقتضی، تأمین امنیت برای کودکان قربانی و همچنین خانواده‌ها و شهود ایشان در برابر ارباب و انتقام‌گیری.

چ – اجتناب از تأخیر غیرضروری در بررسی موارد و اجراء احکام و آراء مربوط به پرداخت غرامت به کودکان قربانی.

۲ – کشورهای عضو تضمین خواهند کرد که مشخص نبودن سن واقعی قربانی، مانع آغاز تحقیقات کیفری از جمله تحقیقاتی که با هدف تعیین سن قربانی صورت می‌گیرد، نخواهد شد.

۳ – کشورهای عضو تضمین خواهند کرد که در مواجهه نظام قضایی کیفری با کودکانی که قربانی جرایم تشریح شده در این پروتکل هستند، بهترین منافع کودک به‌عنوان یک ملاحظه اساسی محسوب گردد.

۴ – کشورهای عضو اقداماتی را به منظور تضمین آموزش مناسب، به‌ویژه آموزش حقوقی و روانشناسی برای اشخاصی که با قربانیان جرایم ممنوع شده به‌موجب این پروتکل کار می‌کنند، به عمل خواهند آورد.

۵ – کشورهای عضو در موارد مقتضی اقداماتی را به منظور حمایت از امنیت و شخصیت و یا سازمان‌هایی که درگیر پیشگیری و یا حمایت و بازیابی قربانیان چنین جرایمی هستند، به عمل خواهند آورد.

۶ – مفاد این ماده به عنوان پیش‌داوری نسبت به حقوق یا نقض حقوق متهم برای برخورداری از محاکمه بی‌طرفانه و عادلانه تلقی نخواهد شد.

ماده ۹ .

۱ – کشورهای عضو انتشار و اجراء قوانین، اقدامات اداری، برنامه‌ها و سیاست‌های اجتماعی را به منظور پیشگیری از جرایم موضوع این پروتکل تقویت یا تصویب خواهند نمود. توجه خاصی به حمایت از کودکانی که به‌طور ویژه نسبت به این اعمال آسیب‌پذیرند نیز مبذول خواهد گردید.

۲ – کشورهای عضو با بهره‌گیری از اطلاعات از طریق تمامی ابزار مناسب، آموزش و کارآموزی درخصوص اقدامات پیشگیرانه و اثرات مخرب جرایم موضوع این پروتکل، سطح آگاهی عمومی عموم از جمله کودکان را ارتقاء خواهند بخشید. کشورهای عضو در راستای انجام تعهدات خود به موجب این ماده، مشارکت بخشهای مختلف جامعه و به ویژه کودکان و کودکان قربانی را در این گونه اطلاعات و برنامه‌های کارآموزی و آموزشی از جمله در سطح بین‌المللی تشویق خواهند نمود.

۳ - کشورهای عضو تمام اقدامات ممکن را با هدف حصول اطمینان از ارایه تمامی مساعدت‌های مقتضی به قربانیان این‌گونه جرایم از جمله سازگاری مجدد و کامل اجتماعی و بهبود جسمی و روحی کامل ایشان، به عمل خواهند آورد.

۴ - کشورهای عضو تضمین خواهند کرد که تمامی کودکان قربانی جرایم تشریح شده در این پروتکل بدون تبعیض به رویه‌های مناسب برای درخواست غرامت بابت خسارات وارده از جانب کسانی که قانوناً مسؤول هستند، دسترسی داشته باشند.

۵ - کشورهای عضو اقدامات مقتضی را با هدف ممنوعیت مؤثر تولید و توزیع مواد و لوازم تبلیغ کننده جرایم تشریح شده در این پروتکل، به عمل خواهند آورد.

ماده ۱۰.

۱ - کشورهای عضو تمامی اقدامات ضروری را جهت تقویت همکاری بین‌المللی از طریق ترتیبات دوجانبه، منطقه‌ای و چندجانبه به‌منظور جلوگیری، کشف، تحقیق، پیگرد و مجازات عاملان فروش، فحشاء و هرزه‌نگاری کودکان و توريسم جنسی کودک، به عمل خواهند آورد. کشورهای عضو همچنین همکاری و هماهنگی بین‌المللی میان مراجع خویش، سازمان‌های غیردولتی ملی و بین‌المللی و سازمان‌های بین‌المللی را ارتقاء خواهند بخشید.

۲ - کشورهای عضو همکاری بین‌المللی را به‌منظور کمک به کودکان قربانی جهت بهبود جسمی و روحی، سازگاری مجدد اجتماعی و بازگشت به موطن خویش، ارتقاء خواهند بخشید.

۳ - کشورهای عضو تقویت همکاری بین‌المللی را به‌منظور رسیدگی به دلایل اصلی مؤثر بر آسیب‌پذیری کودکان نسبت به فروش، فحشاء و هرزه‌نگاری کودکان و توريسم جنسی کودک، مانند فقر و توسعه‌نیافتگی، ارتقاء خواهند بخشید.

۴ - کشورهای عضو به‌منظور اقدام در چنین وضعیتی، کمک‌های مالی، فنی یا دیگر مساعدت‌ها را از طریق برنامه‌های چندجانبه، منطقه‌ای، دوجانبه یا دیگر برنامه‌های موجود فراهم خواهند نمود.

ماده ۱۱.

مفاد این پروتکل تأثیری بر مقرراتی که در جهت تحقق حقوق کودک مؤثرترند و ممکن است جزء موارد زیر باشند، نخواهد داشت:

الف - قوانین کشور عضو.

ب - حقوق بین‌الملل لازم‌الاجراء در آن کشور.

ماده ۱۲.

۱ - هر کشور عضو ظرف مدت دو سال پس از لازم‌الاجراء شدن پروتکل برای آن کشور عضو، گزارشی را که دربردارنده اطلاعات جامع درخصوص اقدامات به عمل آمده برای اجراء مفاد پروتکل است به کار گروه (کمیته) حقوق کودک ارایه خواهد نمود.

۲ - هر کشور عضو متعاقب ارایه گزارش جامع، هرگونه اطلاعات بیشتر درخصوص اجراء پروتکل را در گزارشاتی که طبق ماده (۴۴) کنوانسیون به کار گروه (کمیته) حقوق کودک ارایه می‌کند، خواهد گنجاند. دیگر کشورهای عضو پروتکل هر پنج سال، یک گزارش ارایه خواهند نمود.

۳ - کار گروه (کمیته) حقوق کودک می‌تواند از کشورهای عضو بخواهد اطلاعات بیشتری را درمورد اجراء این پروتکل ارایه دهند.

ماده ۱۳.

۱ - این پروتکل برای امضای هر کشوری که عضو کنوانسیون است یا آن را به امضاء رسانده است، مفتوح است.

۲ - این پروتکل منوط به تصویب است و برای الحاق هر کشوری که عضو کنوانسیون است یا آن را به امضاء رسانده است، مفتوح است. اسناد تصویب یا الحاق به دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده خواهند شد.

ماده ۱۴.

۱ - این پروتکل سه ماه پس از سپردن دهمین سند تصویب یا الحاق لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲ - این پروتکل برای هر کشوری که پس از لازم‌الاجراء شدن پروتکل، آن را تصویب کند یا به آن ملحق شود، یک ماه پس از تاریخ سپردن سند تصویب یا الحاق آن کشور، لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۵.

۱ - هر کشور عضو می‌تواند در هر زمان با ارسال اطلاعیه کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت در این پروتکل انصراف دهد. دبیرکل سازمان ملل متحد متعاقباً دیگر کشورهای عضو کنوانسیون و تمامی کشورهای امضاء کننده کنوانسیون را از این امر مطلع خواهد ساخت. انصراف از عضویت، یک سال پس از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط دبیرکل سازمان ملل متحد نافذ خواهد شد.

۲ - این گونه انصراف از عضویت تأثیری بر خودداری کشور عضو از ایفاء تعهدات خود به‌موجب این پروتکل در ارتباط با هر جرمی که قبل از تاریخ نافذ شدن انصراف از عضویت رخ می‌دهد، نخواهد داشت. همچنین این گونه انصراف از عضویت به هیچ وجه لطمه‌ای به بررسی مستمر هر موضوعی که قبل از تاریخ نافذ شدن انصراف از عضویت، از سوی کار گروه (کمیته) در دست رسیدگی بوده است، نخواهد زد.

ماده ۱۶.

۱ - هر کشور عضو می‌تواند اصلاحیه‌ای پیشنهاد کرده و آن را نزد دبیرکل سازمان ملل متحد ثبت نماید. دبیرکل سپس اصلاحیه پیشنهادی را برای کشورهای عضو ارسال خواهد نمود و از آنها درخواست خواهد کرد که نظر خود را درباره برپایی فراهمایی (کنفرانس) کشورهای عضو به‌منظور بررسی و رأی‌گیری درمورد پیشنهادها اعلام نمایند. چنانچه ظرف مدت چهار ماه از تاریخ مکاتبه مزبور، حداقل یک سوم کشورهای عضو موافق برگزاری چنین فراهمایی (کنفرانسی) باشند، دبیرکل فراهمایی (کنفرانس) را در سایه حمایت سازمان ملل متحد برگزار خواهد کرد. هر اصلاحیه‌ای که

مورد تصویب اکثریت کشورهای عضو حاضر و رأی دهنده در فراهمایی (کنفرانس) قرار گیرد، جهت تصویب به مجمع عمومی تسلیم خواهد شد.

۲ – اصلاحیه‌ای که طبق بند (۱) این ماده به تصویب می‌رسد، پس از تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد و پذیرش اکثریت دو سوم کشورهای عضو لازم‌الاجراء خواهد شد.

۳ – چنانچه اصلاحیه‌ای لازم‌الاجراء شود، برای آن دسته از کشورهای عضوی که آن را پذیرفته‌اند، الزام‌آور خواهد بود و دیگر کشورهای عضو همچنان نسبت به مفاد این پروتکل و هرگونه اصلاحیه‌ای که قبلاً پذیرفته‌اند، متعهد خواهند بود.

ماده ۱۷.

۱ – این پروتکل که متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن همگی از اعتبار یکسان برخوردارند، در بایگانی سازمان ملل متحد نگهداری خواهد شد.

۲ – دبیرکل سازمان ملل متحد نسخ تصدیق شده این پروتکل را برای کلیه کشورهای عضو کنوانسیون و تمامی کشورهایی که کنوانسیون را امضاء کرده‌اند، ارسال خواهد کرد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن پروتکل، شامل مقدمه و هفده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ نهم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۵/۱۷ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی _ غلامعلی حدادعادل

برچسب‌ها

حقوق کودک

قانون

متن قانون